

som Kommissionen fortjener Tak for. Jeg er ingenlunde uden Blik for, at der vil kunne komme Indvendinger mod Lovforslaget, og endog maaske ret skape Angreb paa det, som det nu foreligger, men jeg beder det høje Ting erindre, at Forslaget er fremkommet netop som en Følge af Ønsker fra Landbrugets Side, idet Landbruget, og jeg tror med Rette, har kunnet sige, at de tidligere Forhold have været ganske utilfredsstillende for Landbruget. Dette Forslag indeholder altsaa Landbrugets Ønsker, men vi ere selvfølgelig rede til at forhandle med Repræsentanter for andre Anskuelse, for saa vidt der skulde være enkelte Ting, som man fra anden Side maatte ønske forandrede.

Idet jeg nu gaar over til at omtale Forslagets nærmere Indhold, skal jeg først udtale, at Kommissionen ikke har ment at burde foreslaa en almindelig Statskødkontrol. Den defineres saaledes, at derved forstås „en af Staten etableret Ordning, hvorefter *enhver* Slagtning af visse Arter af Slagtedyrr saavel i Købstæder som paa Landet underlægges en obligatorisk Kontrol ved særlig dertil uddannede Personer — i alt Fald for saa vidt Slagtingen foregaar i Erhvervsøjemed (i Modsætning til den saakaldte „Hjemmeslagting“).“ Kommissionen har ikke ønsket at gaa til dette, hvad den selv anser for at være Idealet paa dette Omraade, og i Betænkningens Pag. 8—9 findes de nærmere Grunde, hvorefter Kommissionen har ment, at det vilde være at gaa for vidt, Forholdene her til Lands egne sig ikke til en almindelig Statskødkontrol. Man har derfor opretholdt Sondringen mellem Slagtning til Eksport og Slagtning til indenlandsk Forbrug. Det bestemmes i Lovforslaget, at „Udførsel af fersk og let saltet Kød samt Slagteaffald og tilberedte Kødvarer af Heste, Kvæg, Faar og Svin er kun tilladt, naar Slagtingen og Tilberedningen har fundet Sted i de i nærværende Lovs § 2 ommeldte Slagterier og Fabrikker“. Disse Slagterier ere de Staten tilhørende Slagterier, de private Slagterier af et større Omfang, der af Landbrugsministeren erkendes saavel med Hensyn til Indretning som til Drift at fyldestgøre de Fordringer, der i Sundhedens Interesse maa stilles til et velindrettet Slagteri, de offentlige kommunale Slagtehus, naar vedkommende Kommunalbestyrelse er indgaaet paa, at Slagtehuset underkastes et Overtilsyn, som nærmere specificeres i Lovforslaget. Med Hensyn til Tilberedning af Kødvarer (Pølser og andre fintdelte Kødvarer, Konserver m. v.)

bestemmes det, at Udførsel kun maa finde Sted, naar Tilberedningen foregaar „i Slagterier og Fabrikker, der af Landbrugsministeren erkendes at opfylde de af samme med Hensyn til Tilvirkningsstedernes Indretning, Varernes Behandling samt veterinært Tilsyn fastsatte Betingelser.“ I Anledning af det veterinære Tilsyn, som man agter at etablere for at kontrolere vor Eksport og for at sætte det Statsstempel, som det er Lovens Opgave at fremskaffe, paa det Kød, som erkendes for sundt og spiseligt, har man foreslaaet en Række af Dyr læger ansat paa alle de Slagterier, der have Ret til Eksport, og Lønningerne foreslaas satte fra 2,000 til 3,500 Kr. Man mener, det er rigtigt ikke at lønne disse Dyr læger for lavt, for at man kan have ubetinget Tillid til, at de ikke af økonomiske Hensyn skulle komme under andre Indflydelser, end det er ønskeligt, men der foreslaas saa tillige, at Halvdelen af Lønningerne skal refunderes Statskassen af vedkommende private Slagteri eller Fabrik.

Det er selvfølgelig, at der maa finde en Inddeling af Kødet Sted i forskellige Klasser, naar Kødet skal stemples med Statens Stempel som brugeligt til Eksport eller dog erkendes for at være spiseligt. I saa Henseende har der været en Del Uenighed, og det er der vist endnu. Kommissionens Forslag gaar ud paa at inddele alt Kød i tre Klasser. Første Klasses Kød erklæres for ubetinget sunde og gode Varer og erhverver derved Ret til Eksport. Derimod er der Kød og Slagteaffald af en mere tvivlsom Natur, som ikke bør godkendes til Udførsel, men dog maa antages efter forudgaaende Behandling fra Forbrugernes Side — Stegning eller Kogning — at kunne nydes uden Fare for Sundheden. Det sættes i anden Klasse, og jeg skal nærmere omtale, hvilke Bestemmelser Lovforslaget giver med Hensyn til dette Kød. Tredje Klasses Kød er de Varer, der ere saa slette, at de bør tilintetgøres — afkoges, afsmeltes eller destrueres — under fornøden Kontrol paa vedkommende Slagteris Bekostning. Med Hensyn til Retsvirkningen af denne Inddeling i Klasser, foreslaas det, at Kroppe, Slagteaffald og tilberedte Kødvarer, der ere godkendte til Udførsel, altsaa første Klasses Kød, kunne frit indføres og forhandles i alle Landets Kommuner, uanset de Særbestemmelser om indført Kød m. m., der maatte findes i vedkommende Kommunes Sundhedsvedtægter. Det har nemlig hidtil været det brændende Spørgsmaal. Kommunerne have hver for sig kunnet indrette deres Vedtægter